

Дзвоник

№ 216

Журнал для українських дітей Румунії

Місячник Союзу Українців Румунії. 17 рік видання, квітень, 2025 рік

Дзвоник (Clopotel)

№ 216, 2025 р.

*Журнал для українських дітей Румунії.
Заснований у 2007 році.*

ISSN 2501-2630

ISSN-L 2501-2630

Над *Дзвоником* працювали:

Головний редактор: Людмила Дорош

Редактор: Ольга Сенишин

Редколегія: Міхаєла Гербіл,

Михайло Михайлюк, Михайло Трайста

Адреса редакції:

м. Бухарест, вул. Раду Попеску, 15, с.1

тел.: 021-222-07-29; 021-222-07-37;

телефони/факси: 021-222-07-37

Adresa redacției:

str. Radu Popescu 15, sect. 1

București, România.

Електронна адреса редакції:

clopotel@uur.ro

Друкарня:

«RCR Print»,

Бухарест, Румунія

Дзвоник пропонує:

- * казки й оповідання
- * вірші, загадки
- * пісеньки
- * сторінки-розмальовки
- * вироби своїми руками
- * дидактичну сторінку
- * сторінку народознавства
- * рубрику «Славетні українці»
- * рубрику «Заходи для дітей»
- * рубрику «Вивчаємо англійську»

Дзвоник завжди радо прислухається до
ваших пропозицій і друкуватиме
надіслані вами спроби!

*Увага! За достовірність надрукованих
матеріалів відповідають їх автори!*

Дмитро БІЛОУС

Одуд

Прилетів весною одуд
У село Веселий Кут.
І навколо залунало:
– Буду тут! Буду тут!..

Оселився він на груші
У старезному дуплі.
Часом спурхне, сяде долі,
Ходить просто по землі.

Пострибає до криниці,
Підлетить, сіда на зруб.
Довгодзьобий та строкатий,
На голівці в нього чуб.

Там, де одуд появився,
Комашні, вважай, капут.
По весні ще довго чути:
– Буду тут! Буду тут!..

А буває – понад садом
Хрипло крикне на льоту
І з поживою у дзьобі
Мчить на грушу на товсту.

Видно так уже по всьому,
Радий літній він порі,
Бо живе в нас ціле літо,
Поки в школу дівторі.

Коли ж вересень надходить,
В теплий край його маршрут.
А весною знов почуєм:
– Буду тут! Буду тут!

Дорогі друзі,

Великдень – це час для спілкування та роздумів про духовні цінності, це свято відродження і надії. Нехай світло Воскресіння Христового супроводжує усіх нас у нашій праці, надихаючи будувати разом більш справедливе та згуртоване суспільство.

Бажаю вам та вашим близьким здоров'я, мудрості та сповнення всіх задумів!
Щасливого Великодня!

МИКОЛА-МИРОСЛАВ ПЕТРЕЦЬКИЙ

Голова Союзу українців Румунії

Тетяна ВИННИК

Писанка

Розмалюю писанки власними руками –
Для бабусі, дідуся, тата і для мами!
Намалюю сонце, вранішню зорю –
Розкажу я світу, як його люблю!

Намалюю птаха – символ охоронця,
Божого посланця нашого віконця.

Намалюю гілку – у бруньках рослину,
І спіраль – як символ миті й часоплину.

Намалюю оленя – символ допомоги,
Рятівник безстрашний у шуканні Бога.
Намалюю коника – символ руху сонця,
Що несеться небом в шатах віроносця.

Намалюю квіти – радісних дітей,
Рибу – для здоров'я й усмішок людей.
Лист дубовий жовтий – подивитись любо,
Щоб було здоров'я міцне, як у дуба!

Анатолій КАМІНЧУК

Писанка

Українська писанка,
Як дитяча пісенька,
Як бабусина казка,
Як матусина ласка.

Сяду собі скраєчку
І розмалюю яєчко.
Хрестик, зоря, віконце –
І стане воно, мов сонце.

Ольга МІРОН

Як Бублик став героєм чарівної країни

У чарівній країні, де гори були зроблені з шоколаду, а річками тік лимонад, жив маленький дракончик на ім'я Бублик. Він був незвичайним драконом, адже замість вогню він видихав мильні бульбашки, а його луска була кольору веселки.

Бублик мріяв про великі пригоди, але через свої особливості інші дракони не сприймали його всерйоз. Вони сміялися з його мильних бульбашок і називали його «Бубликом-пустушкою». Але Бублик не здався, він вірив, що колись покаже всім, на що здатен.

Одного разу, коли Бублик гуляв біля шоколадних гір, він почув слабкий плач. Це була маленька фея на ім'я Іскорка, яка застрягла у павутинні з цукрової вати. Вона плакала, бо боялася, що ніколи не зможе вибратися.

Бублик, не роздумуючи, кинувся на допомогу. Він почав видихати свої мильні бульбашки, які, торкаючись цукрової вати, розчиняли її. Незабаром Іскорка була вільна.

Фея була дуже вдячна Бублику і розповіла йому, що в країні є стародавній чарівний камінь, який називають Камнем Мрій. Він може виконати будь-яке бажання. Бублик пригадав свої мрії про справжні пригоди і вирішив знайти цей камінь.

Разом з Іскоркою вони вирушили в подорож. Їхній шлях пролягав через лимонадні річки, де вони зустрічали рибок, які

співали веселі пісні, і через шоколадні гори, де вони познайомилися з ведмедиками, які робили найсмачніше какао.

Під час подорожі Бублик та Іскорка потрапляли в різні пригоди. Вони рятували пташенят, які випали з гнізда, допомагали заблукалим звірятам знайти дорогу додому і навіть влаштовували веселі свята для мешканців чарівної країни.

Із кожною доброю справою Бублик відчував, як його серце наповнюється теплом і радістю. Тож він зрозумів, що справжні пригоди – це не лише пошук скарбів, а й

допомога іншим.

Нарешті вони дісталися до печери, де зберігався Камінь Мрій. Печера охоронялася велетенським павуком, який плів павутину з карамелі. Павук був дуже злий і не хотів пропускати їх.

Бублик, не розгубившись, почав видихати свої мильні бульбашки, які, торкаючись карамельної павутини, робили її липкою. Павук заплутався у своїй же павутині і не зміг

їх зупинити.

Бублик та Іскорка увійшли до печери і побачили Камінь Мрій. Бублик узяв камінь у лапи і загадав бажання: «Я хочу, щоб усі дракони зрозуміли, що кожен із нас особливий і має свій винятковий талант!»

У ту ж мить Камінь Мрій засяяв яскравим світлом, і Бублик відчув, як його серце наповнюється теплом. Коли вони повер-

нулися додому, Бублик побачив, що всі дракони дивляться на нього з повагою. Вони зрозуміли, що його мильні бульбашки – це не пустушка, а справжній талант, який допоміг врятувати фею та дістатися до Каме-ня Мрій.

Із того дня Бублик став героєм чарівної країни, а його пригоди стали легендою. Він навчив усіх, що кожен із нас – особливий і має свій винятковий талант, який може зро-бити світ кращим.

Мораль:

- Кожен із нас особливий і має свій ви-нятковий талант.
- Не варто зневірятися через те, що ти відрізняєшся від інших.
- Справжні пригоди – це не лише пошук скарбів, а й допомога іншим.
- Доброта та співчуття завжди винаго-роджуються.
- Важливо вірити в себе і свої сили.

Запитання для обговорення:

1. Чому інші дракони не сприймали Буб-лика всерйоз?
2. Як Бублик допоміг феї Іскорці?
3. Яке бажання загадав Бублик, знай-шовши Камінь Мрій?
4. Чого Бублик навчив мешканців чарів-ної країни?
5. Як ви вважаєте, чому Бублик став ге-роєм?
6. Чи є у вас особливий талант, який від-різняє вас від інших?
7. Як ви можете використовувати свій талант, щоб зробити світ кращим?
8. Чи траплялися вам ситуації, коли ви відчували себе не таким, як усі?
9. Як ви вважаєте, що важливіше: мати багато друзів чи бути собою?
10. Як ви розумієте фразу «кожен із нас особливий»?

Станіслав ШУШКЕВИЧ

Весна прийшла

Бджоли – радісні дзвіночки –
Доторкаються листочків,
З луку пишної постелі
Квіти дивляться веселі,
Бо весна прийшла...

Рибка блискає лускою,
Стриж летить вгорі стрілою,
І деркач кричить у лозах,
Гомонять найперші грози,
Бо весна прийшла...

Стрибунець хита стеблину
Млин скрегоче без упину,
Журавлі кружляють колом
Над м'яким зеленим долом
Бо весна прийшла...

Пісня чується – веснянка –
На стежинах і полянках.
Диво-птахом бистрокрилий
Полечу над краєм милим
Бо весна прийшла...

Анна ОВЧАРУК,

11 років

Повелителі усього живого

Розділ 19

Камінь заклинання. Початок. Єдине заклинання, яке може врятувати світ.

Тож усі п'ятеро вони стали довкола каменя і почали промовляти заклинання.

– It's time... The time has come... The 12 powers will appear in our world...

– Настав час... Прийшов час... 12 сил з'являться в нашому світі...

– Алумі ахар... Ахар таме... 12 аові око-рин акаар...

– Ахраварвр... Арвиарвд... 12 фдждда влаи роа...

– And 12 overpowered will appear, the world will be saved from all wars and problems.

– I 12 всесильних з'являться, світ буде врятованим від всіх війн і проблем.

– Ар 12 повер апуеар, акаарар сейвд проблемс ар вайоно.

– Фрара 12 ропрористо, продвп пророро ларлвр і провли.

– The Twelve, we summon you by the name of this world and with the Tree of Life's permission to appear here and now, to help prevent the world from being destroyed and to become the new leaders of the Smaller World.

– Дванадцятеро, ми викликаємо вас з'явитися від імені всього цього світу і за дозволом Дерева життя врятувати цей світ від знищення, щоб потім ви стали новими лідерами тут, у меншому світі.

– Двайзен, ві спіріт хору ло бе хіре ту хелпен віз наме оф ал ахар ар дозвл Спіріт трі ту хелпер ахарар дон бе дестр ар неу ледерс хере, ун Молей ахар.

– Дварараар доррл-лоп рооалопоа ваопд, аопрал аплора варп-ло фвлора ваіррл пр-вало, паїдлр папрал, пвоаріл валіоар, Аор-ллд ароів!

– Appear!

– З'явіться!

– Саммон!

– Арлорр!

Сказали обрані для врятування світу своїми призначеними мовами*.

БАХ-РАХ!!!

Ураз почався масштабний землетрус.
Всі попадали на землю, але все ще кричали, ніби продовжували битву.

– Час настав... – пролунав потужний, могутній голос і всі відразу затихли.

– Сьогодні станеться те, що вже мало статися роки тому. Для цієї події було написано багато пророцтв, було багато знаків. Хто неуважний – не помітив їх. А ті, хто помітили, замість того, щоб готуватися до цього, почали війни.

Враз в обраних з'явилося видіння.

– Саме сьогодні потужніша сила з'явиться, а далі вже доля світу залежатиме від них.

– А ЩО має статися?! – скрикнув хтось зі зрадницької зграї.

Та надалі обрані вже не чули, що відбувалося... Але вони все-таки не розуміли: чому землетрус? Хіба заклинання не мало врятувати від нього?

Світла кімната.

Обрані мали стати свідками зародження 12 сил.

– Де ми? – запитала Синій.

– Не знаю, – відповів Воїндобра.

– Я теж не знаю, – відгукнулася Єлизавета.

Сьогодні з'являться 12 сил, потужніших від нас...

**Сріблінно говорив англійською та українською,*

Єлизавета – королівською (кожна третя стрічка),

Воїндобра – мовою заклинань (кожна четверта стрічка),

Синій і Нічна зоря говорили всіма мовами заклинання.

(Далі буде)

Лідія КОМПАНІЄЦЬ

Весна-красна

Як прийшла весна-красна,
Не складала рук вона:
Спершу пташку із мандрівки
Повернула до домівки,
Потім з хмари на лану
Полила озимину.
Сонцем бризнула навколо,
Трактор вивела у поле,
Звеселила луки, гай
І увесь наш рідний край.

Всеволод БІЛЕНКО

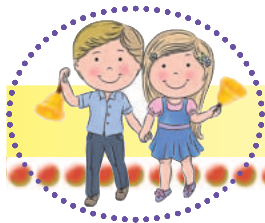
Перший дощик

Перший дощик, весняний,
Довгожданий, дорогий...
Над полями пробіжи,
Дружні сходи освіжи.

Дощику, припусти!
На зелені капуста,
Голубою зливою,
Над рясною нивою.

По просторах світлих,
По садах розквітлих.
В'ються хмари грозові,
Скачуть краплі, мов живі.

Легко, сонячно кругом,
І веселка над Дніпром.
Покотивсь далеко грім,
Дуже радісно усім!..

Всеволод НЕСТАЙКО

Пригоди Журавлика

(Продовження)

Горобець з усіх боків обдивився клітку, помацав дзьобом дротини, замочок і сказав:

– Так-так! Зрозуміло! Замочок без ключа дзьобом не відчинити – це факт. Але стривайте! Є у нашому будинку особа, в якої дзьобище, – гвіздки запросто перекусює, не те що дротини. Це мадам Какаду.

– Так давай її попросимо, давай! – радісно вигукнув журавлик.

– Легко сказати попросимо, – зігхнув Чик Чирикчинський. –

А як? Вона ж іноземка. З Австралії привезена. Ні бельмеса по-нашому не розуміє. Для розмови з нею перекладача треба, – горобець задумався. – А що, як попросити Шпака Шпаченка. Він бував за кордоном, мусить знати іноземні мови. Летимо до нього!

Шпак Шпаченко сидів на тичці біля входу в шпаківню і співав пісню кенаря Канарейченка (шпаки, як ви, певно, знаєте, вміють наслідувати голоси всіх пташок):

До-ре-мі-фа-оль-ля!..

Тьох! Тьох! Тьох!

Сіяли квасолі,

А вродив горох.

Шпак Шпаченко не вагався ні хвилини:

– Справа така благородна, що відмовитися не можу.

Полетіли вони втрьох до мадам Какаду. Побачитися з нею було неважко, оскільки її клітка стояла на балконі.

Мадам Какаду, схопившись лапами за кільце, висіла в клітці догори хвостом – робила гімнастику йогів.

– Хау ду ю ду¹, мадам Какаду! – гречно привітався Шпак Шпаченко.

– Оу! Вері вел!² – усміхнулася радісно мадам Какаду (вона давно ні з ким не говорила рідною англійською мовою).

Шпак Шпаченко тут же швидко заджерготав їй щось таке, чого вже ніяк не могли второпати ні журавлик, ні Чик Чирикчинський.

Мадам Какаду, перевернувшись хвостом донизу, тільки покиувала своїм величезним білим чубом і, раз у раз роззявляючи дзьоба, скрикувала:

– Оу! Йес!.. Йес!.. Оу!..³

Коли Шпак Шпаченко закінчив, заджерготіла вона.

Шпак Шпаченко обернувся до журавлика і Чика Чирикчинського і переклав:

– Мадам Какаду сказала, що вона, звичайно, з радістю допоможе, але для цього треба одчинити її клітку, а хазяїна нема дома. Він прийде з роботи тільки ввечері. Доведеться зачекати.

– Ой! Це ж так довго! – скрикнув журавлик. – А чи не можна, щоб я відчинив клітку?

Шпак Шпаченко і мадам Какаду знову заджерготали, і Шпак Шпаченко переклав:

Мадам Какаду не хотіла б ображати хазяїна. Вона його дуже поважає. Але якщо ти обіцяєш потім знову замкнути клітку, щоб хазяїн нічого не помітив, тоді можна.

– Обіцяю, звичайно! – сказав журавлик і тут же почав дзьобом одчиняти клітку папуги.

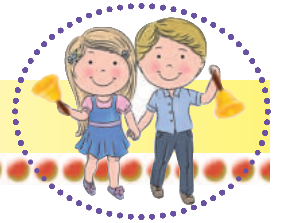
¹ – Здрастуйте, як ся маєте? (Англ.)

² – О! Дуже добре! (Англ.)

³ – О! Так! Так! О! (Англ.)

(Далі буде).

●●● Славетні українці ●●●

Борис Патон

З Ольгою Сенишин

Протягом усього життя ця людина займалася наукою: інженер та фахівець у галузі зварювальних процесів, особливо зацікавлений кібернетикою, медициною, металургією. Борис Патон є автором понад 1000 наукових публікацій та понад 400 винаходів. Національну академію наук України він очолював 58 років поспіль, а Інститутом електрозварювання керував 67 років. Він був одним із найвідоміших українських науковців та найстаршим президентом державної Академії наук у світі. Його гасло: *«Треба отримувати задоволення від своєї праці і від свого життя! А якщо ти тільки ниєш і скиглиш, то нічого доброго не буде!»*.

Народився Борис Євгенович Патон 14 листопада 1918 року в Києві в родині відомого вченого, викладача Київського політехнічного інституту, пізніше – засновника та директора Інституту електрозварювання. Рід Патонів має дворянське походження, а предки перебували на цивільній та військовій службі в Російській імперії. Майбутній науковець школу закінчив без золотої медалі. Згадував, що «якось умудрився за одну чверть 9 двійок отримати» тому що заховався. Закінчив Київський політехнічний інститут, за фахом інженер-електрик без червоного диплому, бо не зміг скласти іспит із марксистської філософії.

За часів війни, коли був зайнятий допомогою найбільшим заводам країни у виробництві танків та іншої техніки, не припиняв наукових досліджень. Під його керівництвом створений принципово новий спосіб зварювання – електрошлаковий. Уперше почав і активізував дослідження в галузі використання зварювання і споріднених технологій у незвичних галузях. Борис Патон розробив перший у світі прилад для обробки металу в умовах космосу за допомогою пучка променів. Особисто навчив користуватися ним радянських космонавтів, які в 1984 році провели перший у світі експеримент по зварюванню металів у відкритому космосі. Крім того, науковець зробив значний внесок у розробку методів підводного зварювання.

Але на цьому Борис Патон не зупинився. Він є головним ініціатором створення унікальної технології

зварювання живих тканин, що використовується в хірургії. Це був справжній прорив у медицині, який допоміг зменшити крововтрати, скоротити час операції, швидко реабілітуватися. За розробку та освоєння методу колектив авторів у 2004 році було відзначено Державною премією в галузі науки і техніки.

Ще в радянські часи Борису Патону пропонували очолити Академію наук СРСР у Москві, але він відмовився. Вчений був переконаний, що має працювати саме в Києві, у батьківському Інституті електрозварювання та українській академії. Тут він і провів своє довге і плідне життя, працюючи над своїми новими ідеями по 12 годин на день.

Уже провідним науковцем Патон висловився проти будівництва 3 і 4 реакторів Чорнобильської атомної електростанції через її близькість до Києва. Однак після її аварії в 1986 році вчені збирали зразки повітря, ґрунту, води для того, щоб оцінити масштаби аварії. План першочергових дій з ліквідації Патон склав особисто на місці аварії – під час польоту на вертольоті над реактором, що ще димів.

Перед будівлею Національної академії наук України відкрили бронзовий бюст Бориса Патона ще за його життя. У 2014 році 96-річний науковець завів собі сторінку у Facebook. Українська пошта випустила в обіг марку «100 років Борису Патону» з нагоди його 100-річчя.

Борис Патон пішов із життя 19 серпня 2020 року, у 101 рік. Похований на Байковому кладовищі в Києві. У вересні 2020 року Національна академія наук України запровадила Золоту медаль імені Бориса Патона. Її вручатимуть винахідникам за створення прикладних інноваційних науково-технічних розробок «з метою увічнення пам'яті академіка Бориса Патона».

Тематична картка «Великдень»

1. Переглянь відео про Великдень за Q-кодом та дай відповідь на такі запитання:

- 1). Що таке Великдень?
- 2). Чому кожного року дати Великодня інші?
- 3). Коли почали святкувати Великдень в Україні?
- 4). Які символи-обереги зображують на писанках?
- 5). Де знаходиться музей писанкового розпису?
- 6). Що символізує паска зі здобного тіста?
- 7). Яка тварина є символом Великодня?
- 8). Яка тварина є символом свята в Австралії?
- 9). В яку гру грають діти у Франції на свято Великодня?
- 10). Як називається солодкий кекс, який готують на Великдень в Італії?
- 11). Які традиції є в Великій Британії під час святкування?
- 12). В якому місті є музей великоднього зайця?
- 13). Про що говорить фінська легенда?

2. Постав рядки в такому порядку, щоб вийшов віршик. Вивчи його напам'ять та запиши каліграфічно.

(4) Українську берегиню.

- (1) Я з-за столу не вставала
- (6) Бо вона для тебе, нене!
- (2) На яєчку малювала
- (5) Гарна писанка у мене,
- (3) Роду нашого святиню –

3. Розглянь малюнки. Запиши, що на них зображено, та визнач корені в цих словах. Чи будуть вони спільнокореневими?

Довідка: гусениця, гуслі, гуска.

4. Запиши подані іменники в множині.

Паска – паски;	Кошик –
Яйце –	Вишиванка –
Писанка –	Родина –
Свято –	Гість –

5. Намалюй на годиннику олівцем стрілки так, щоб показувало написаний час:

а). Шоста година рівно.

б). Сімнадцять годин двадцять п'ять хвилин.

в). Перша година і десять хвилин.

6. До поданих прикметників запиши відповідне слово за зразком, у відповідності з малюнком.

Зразок: короткий хвіст.

Вузька в-с-лк-;
світлі пр-м-ніц;

холодна тра--ця;
різнобарвні кв--и;
Веселі ме--ли--;
смачні яєч--;
довгі ву--;
червоні гр--и;
круглі б---баш-и.

7. Прочитай та продовж прислів'я.

Шити-білити:
Байдуже паски,
Чужа ласка –
Дороге яєчко –
На Великдень

сироті Великдень.
к Великому дню.
завтра Великдень.
аби поросся.
перший раз
зозуля кує.

Довідка: 1=3; 2=4; 3=1; 4=2; 5=5.

8. Прочитай казочку, вставляючи слова замість картинок.

На Великдень у сталося диво.

Маленький із радісним хвостиком вирушив до , щоб знайти

найбільшу . Він вірив, що ця

принесе щастя всім його друзям.

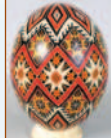
побіг через зелені луки

і бузкові .

І ось, серед трав,

він побачив яскраву , розфар-

бовану різнокольоровими .

Зайчик взяв обережно в

лапки і поспішив .

Усі лісові звірятка

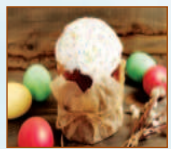
зібралися на святкування Великодня.

Кожен приніс свій подарунок:

малий

приніс ,

руда

– солодку ,

а

– чудову .

Разом вони

святкували і сміялися, радіючи, що цей

Великдень приніс радість і дружбу всім.

А , мовчки посміхаючись, лежала

серед ,

як символ добра і

весни.

Рубрику підготувала Поліна Кочегарова

Вивчаємо англійську

З Іриною Савіною

1. Ось і настали великодні канікули! Прочитай слова та спробуй відшукати їх.

chocolate
flowers
easter
basket
Jesus

chick
bunny
daffodil
spring
lamb

angel
donkey
priest
bread

2. Напиши, як саме ти провів Великдень, вписуючи у рамки відповіді на запитання: що ти робив, із ким зустрічався, що їв, що тобі сподобалося, як ти розважався.

3. Де знаходиться кролик? Впиши правильні прийменники.

between

below

above

next to

The Easter Bunny is _____ to the basket.

The Easter Bunny is _____ the Easter egg.

The Easter Bunny is _____ the flowers.

The Easter Bunny is _____ the chick.

Пухнасті грудочки
Розсілися на гілочках.
Весною зацвітає,
І Великдень зазиває.

(Верба)

Здобне тісто замісили
І у форми розмістили.
Випікали у печі,
Святково прикрашали
І до церкви на світанку
З нею вирушали.

(Великодня паска)

Віском крапки нанесли,
В фарбу опустили.
А коли пофарбували,
Віск з краплинок змили
Та й у іншу фарбу
Швиденько опустили.

(Крайники)

Я завзятий інструмент,
Зі свічкою дружу.
Всі яєчка я до свята
Вправно розпишу.

(Писачок)

Зроби своїми руками

Зайчик

З Людмилою Дорош

Незабаром залунають дзвони, сповіщаючи нас про улюблене всіма свято – Великдень. А поки ще є час, ми можемо до нього підготуватися. Такий нескладний зайчик може стати прикрасою вашого великоднього столу або декору:

Для цієї поробки нам знадобиться:

- шкарпетка (бажано одноколірна);
- рис (для наповнення);
- ножиці;
- нитки й стрічка;
- чорний маркер.

Хід роботи.

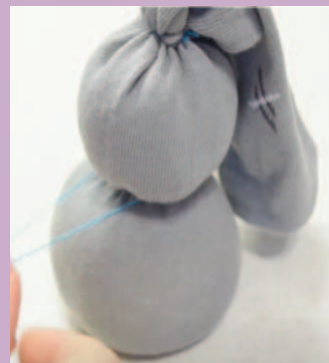
1. Беремо шкарпетку, просовуємо через середину широкої котушки (бобіни із широким скотчем, наприклад) та загинаємо назовні верхню частину шкарпетки, як на малюнку.

2. Висипаємо в отриманий отвір рис. Його кількість залежить від величини шкарпетки. Можливо, вам знадобиться 1-2 склянки.

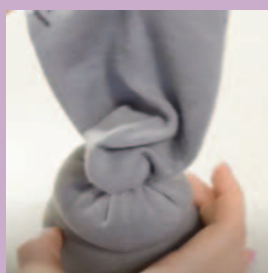
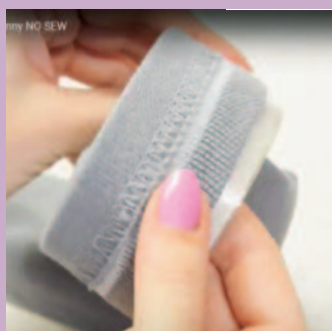
3. Притискаючи посередині руками, надайте наповненій рисом шкарпетці форми тулуба. Після чого зніміть зі шкарпетки бобіну. Заготовка тулуба має виглядати, як на малюнку.

4. Візьміть міцну нитку і перев'яжіть тулуб спочатку

зверху, а потім посередині, як це показано на малюнках.

5. Подивіться на кінчик шкарпетки і визначте, де вигин для п'ятки. Цей бік буде зворотнім. Тепер розріжте його навпіл, трішки не доходячи до кінця. Ми отримали вушка.

6. Підрівняйте вушка, зрізаючи зайве, із кожної половини. Розправте вушка по обидва боки голови та зріжте зайві нитки і т.п.

7. Чорним маркером намалюйте невеличкі очі та носик (можете використати й намистинки). Перев'яжіть зайчика гарною стрічкою так, як вам подобається.

Ось і все! Гарного всім Великодня!

Свято проситься у хату

Слова: Тетяна Фролова

Музика: Ольга Маєвська

1. Свя-то про-сить-ся у ха-ту – швид-ше две-рі від-чи-ни!

За сто-лом і ма-ма, й та-то, їх-ні доч-ки і си-ни. Ще й при-біг-ли о-ну-ча-та

до ба-бу-сі й ді-ду-ся. Свя-том пов-нить-ся вся ха-та, за сто-лом ро-ди-на

вся!

Свято проситься у хату –
Швидше двері відчини!
За столом і мама, й тато,
Їхні дочки та сини.
Ще й прибігли онучата
До бабусі й дідуся.
Святом повниться вся хата,
За столом родина вся!

Крашанки, свячена паска
Вже чекають на столі!
Тут і шинка, і ковбаска,
Хрін і масло, і драглі.
Крашанки – то справжнє диво,
Найдивніше із чудес!
Усміхаються щасливо
Й кажуть всі: Христос Воскрес!

Паски: традиції приготування

Сторінка народознавства з Ольгою Сенишин

Великдень і зараз залишається одним із найголовніших традиційних свят, а серед його найвідоміших атрибутів є паска. Випікання паски вважається особливим ритауалом. Він пов'язаний із багатьма давніми українськими традиціями та релігійними звичаями.

Раніше до випікання готувалися за добу. В середу ввечері ставили тісто на опару, а вже зранку в Чистий четвер починали випікати у спеціальних формах. Якщо пасок потрібно було багато, їх готували три дні: в середу, четвер та суботу. Більшість господинь випікає паски саме за день до свята, щоб вони зберегли свою свіжість та м'якість. Зазвичай випікають кілька пасок різних розмірів для кожного члена сім'ї і одну велику для всіх, яку потім освячують в церкві. Паски в різних регіонах мали свої особливості. У деяких західних областях України паски намагалися спекти дуже великими, адже це свідчило про заможність родини. Іноді тісто для такого виробу важило 20-25 кг. Бували випадки, коли для того, щоб витягнути вдалу паску, доводилося розбирати піч.

Процес приготування паски вважався сакральним. Перед тим як приступати до розчинення тіста, господині спеціально вмивались, одягались у святкове вбрання, промовляли молитву: *«Боже, благослови цю святую паску учинити й на той рік діждати!»*. На Бойківщині перед тим, як розчиняти тісто, господиня палила у ночвах (дерев'яний посуд для приготування тіста) пір'я, щоб тісто було легке. Коли тісто для пасок сходило, у хаті мала бути цілковита тиша. Нерідко господині виганяли всіх із хати, щоб ніхто не кричав під час замішування й підняття тіста. Прикрашали паску виліпленими з тіста квітками, колосками, шишками, косичками, пташками, хрестами тощо.

Вважається, що пекти паски потрібно у гарному настрої, з чистими думками. У давнину господині розпалювали піч під паски живим вогнем, а в суботу – запалювали зі страсної свічки. Велося кинути в неї лозину свяченої на Вербну неділю верби, хлібною лопатою перехрестити піч, одвірки, двері й вікна хати зі словами: *«Святий хліб у хату, а нечисть –*

з хати!». Коли починають пекти паски, треба стежити за тим, щоб у хаті в цей час ніхто не стукав, не шумів і не сварився.

Господиня саджала паски у піч дуже обережно, щоб не струсити тіста, щоб вони не «сіли». Це був своєрідний ритуал, що супроводжувався сакральними формулами: для кожної паски існувала своя приповідка. Якщо в родині були дівчата, господиня, кладучи паски до печі, примовляла: *«Паски в печі сидять, а ви (Маріє, Уляно, Ольго) не сидять, а заміж ідуть!»*. Потім замітала віником хату від печі до порога, проганяючи шкідників: *«Паски в печі випікайтеся, а таргани, стоноги, мухи й миші з хати вимітайтеся!»*. Коли паску садили в піч, на ній ніхто не мав лежати, щоб «не притиснути паску», і

щоб вона виросла висока й пишна. Той, хто злавив з печі, казав: *«Рости, паско висока, як верба!»*. Коли господиня посадила паски в піч, жартома хапала за вуха хлопчиків і легенько тричі потягувала їх: *«Рости здоровий і високий, як свята паска!»*. На Гуцульщині після того, як господиня посадила паску в піч, вона вимитими руками торкалася кожної дитини, кажучи: *«Абис такий величний, як хліб пшеничний»*, а торкаючись до дівчини, казала: *«Абис така велична, як паска пшенична»*. Посадивши форми у піч, жінки підстрибували, щоб паска була вищою, а також намагалися не сідати – щоб тісто не осіло.

Оздоблювати паски білою цукровою глазур'ю, як це зараз, раніше не було прийнято. Казали, що таким чином господині прикривають невдалу випічку. Наші бабусі та прабабусі казали, що зовнішній вигляд готової паски може передбачити майбутнє сім'ї. Рівна, красива паска символізувала любов і добробут, тоді як нерівна або некрасива – може передбачати сварки та розчарування. Якщо паска впала, то це до сильної хвороби або смерті когось із сім'ї. Старі люди говорили, що раз щось не вдалося, значить господиня або не помилася, або не перехрестилася. Надіюсь тепер, коли ви знайомі з усіма секретами випікання паски, вона вам обов'язково вдасться.

Заходи для дітей

Тиміський повіт

※ Рекордна кількість учасників була зафіксована на Повітовій олімпіаді з української мови та літератури, що відбулася 15 березня в приміщенні теоретичного ліцею ім. Юлії Гашдеу в Лугожі. У ній взяли участь 83 учні середніх та старших класів восьмирічних шкіл із сіл Штюка, Бетхаузен, Петроаса-Маре, Барна, Дарова, музичної школи ім. Філарета Барбу і теоретичного ліцею ім. Юлії Гашдеу з Лугожа.

※ Біля погруддя Кобзаря в місті Лугож відбувся захід, присвячений 211 річниці від дня

народження Т. Г. Шевченка. Вірші та пісні у виконанні колективів «Молода надія» з Лугожа, «Кедровина» з Петроаса-Маре, «Тріо Грін» з Реметя-Міке та «Веселі діточки» зі Штюки надзвичайно гармонійно доповнили святкову програму.

Клузький повіт

8 березня цього року, Клузька філія Союзу українців Румунії провела для членів «Клубу української малечі» захід під назвою «Міжнародний жіночий день та дитячі вечорниці».

Діти дізналися про давню українську тради-

цію проводити вечорниці та про їх роль в житті тодішньої української молоді. Також присутні довідалися про історію та значення Міжнародного жіночого дня. А на творчій майстерні діти попрацювали з кольоровою вовною і зробили в подарунок для матусь гарні тюльпани.

Заходи для дітей

* Сучавський повіт *

✳ Балківецька восьмирічна школа організувала літературний захід під назвою «Словами поета Тараса Шевченка, слуги правди і краси...», в якому взяли участь учні 2, 3 та 7 класів, під керівництвом учителів Анки Штюбіану, Нарциси Кирстян та Петра Шой-

мана. Діти також поставили театральну виставу та декламували вірші великого Кобзаря.

✳ Учні восьмирічної школи в Келінешть Куперенку разом зі вчителькою Лореданою Миндрештяну відзначили Тараса Шевченка концертною програмою, до якої входили вірші та пісні на слова великого Кобзаря.

✳ Учні 7 класу Ульмської восьмирічної школи разом зі вчителькою Юліаною Зебренюк декламували вірші Тараса Шевченка українською мовою, а також їхні переклади румунською, італійською та англійською.

✳ Діти з Лупчинської восьмирічної школи під керівництвом вчительки Ірини Реуцу створили плакат з фотографіями та біографічними відомостями про Тараса Шевченка.

✳ Учні восьмирічної школи у Верхній Бродині під керівництвом вчительки Джети Добранскі працювали в командах над створенням колажу з малюнків та переглянули відеоролики про життя і творчість поета.

✳ У заході «Леся Українка в дитячих душах», проведеному 18 лютого 2025 року в Балківецькій восьмирічній школі у партнерстві з Негостинською восьмирічною школою, взяли участь учні I, II, V та VI класів. Захід, координований вчителькою Анкою Штюбіану у співпраці з вчителькою Діаною Фрасенюк, мав на меті ознайомити учнів з творчістю поетеси Лесі Українки, розвинути творчі навички та сприяти поширенню культурних та людських цінностей.

Пишаємося нашими дітьми!

Гурт дітей із села Драгомірешть на тематичній екскурсії до міста Решица, організованій Тиміською філією Союзу українців Румунії

Учні Сіретської школи «Петру Мушат» на заході, присвяченому поету і художнику Тарасу Шевченку